

- 5) Έχει το άρθρο 158, παράγραφος 3, του κανονισμού 2454/93 την έννοια ότι αποτελεί ειδική περίπτωση προσαρμογής της δασμολογικής αξίας σύμφωνα με τη ρύθμιση και υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 157 του κανονισμού 2454/93, με μόνη ιδιαιτερότητα το γεγονός ότι τα τέλη ή δικαιώματα αδείας αφορούν μόνον εν μέρει τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, ώστε να κατανέμονται κατάλληλα;
- 6) Έχει το άρθρο 158, παράγραφος 3, του κανονισμού 2454/93 την έννοια ότι εφαρμόζεται ακόμη και όταν ο αγοραστής καταβάλλει αμοιβή ή τέλη ή δικαιώματα αδείας σε τρίτο;
- 7) Εάν δοθεί καταφατική απάντηση στα προηγούμενα δύο ερωτήματα, πρέπει το δικαστήριο να εξετάσει, για την κατάλληλη κατανομή των τελών ή δικαιωμάτων αδείας σύμφωνα με το άρθρο 158, παράγραφος 3, του κανονισμού 2454/93, αν συντρέχουν αμφοτέρως οι προϋποθέσεις του άρθρου 157, παράγραφος 2, ότι δηλαδή τα τέλη ή δικαιώματα αδείας αφορούν, έστω και μόνον εν μέρει, τα εισαγόμενα εμπορεύματα και αποτελούν όρο για την πώληση των εμπορευμάτων αυτών και, σε καταφατική περίπτωση, πρέπει να ληφθεί υπόψη, στο πλαίσιο της εξέτασής της, η ρύθμιση του άρθρου 160 κατά την οποία οι όροι του άρθρου 157, παράγραφος 2 πληρούνται όταν ο πωλητής ή πρόσωπο σχετιζόμενο με αυτόν απαιτεί από τον αγοραστή να προβεί στην καταβολή αυτή;
- 8) Εφαρμόζεται το άρθρο 160 του κανονισμού 2454/93 μόνο στη βασική ρύθμιση του άρθρου 157 του κανονισμού 2454/93, όταν τα τέλη ή δικαιώματα αδείας πρέπει να καταβληθούν σε τρίτο και αφορούν εξ ολοκλήρου τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα ή και στις περιπτώσεις στις οποίες τα τέλη ή δικαιώματα αδείας αφορούν μόνον εν μέρει τα εισαγόμενα εμπορεύματα;
- 9) Έχει το άρθρο 160 του κανονισμού 2454/93 την έννοια ότι με τον όρο «σχέση» μεταξύ του χορηγήσαντος την άδεια και του πωλητή νοούνται οι περιπτώσεις στις οποίες ο χορηγώντας την άδεια συνδέεται με τον αγοραστή, διότι ασκεί άμεση εποπτεία στον αγοραστή η οποία βγαίνει πέραν του ελέγχου της ποιότητας, ή μήπως έχει το άρθρο αυτό την έννοια ότι η ως άνω περιγραφόμενη σχέση μεταξύ του χορηγούντος την άδεια και του αγοραστή δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι υφίσταται (έμμεση) σχέση μεταξύ του χορηγούντος την άδεια και του πωλητή, ιδίως όταν ο τελευταίος αμφισβητεί ότι οι τιμές για τις παραγγελίες του αγοραστή που αφορούν τα εισαγόμενα εμπορεύματα εξαρτήθηκαν από την καταβολή των τελών ή δικαιωμάτων αδείας και αμφισβητεί, επίσης, ότι ο χορηγώντας την άδεια είναι σε θέση να κατευθύνει επιχειρηματικά ή να περιορίσει τη δραστηριότητά του;
- 10) Έχει το άρθρο 160 του κανονισμού 2454/93 την έννοια ότι επιτρέπει την προσαρμογή της δασμολογικής αξίας μόνον όταν πληρούνται αμφοτέρως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 157 του κανονισμού 2454/93 προϋποθέσεις, δηλαδή όταν το τέλος ή το δικαίωμα αδείας που καταβάλλεται σε τρίτον αφορά τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα και αποτελεί όρο για την πώληση των εμπορευμάτων αυτών και επιπλέον πληρούται ο όρος ότι ο πωλητής ή πρόσωπο σχετιζόμενο με αυτόν απαιτεί από τον αγοραστή να προβεί στην καταβολή των τελών ή δικαιωμάτων αδείας;
- 11) Πρέπει να θεωρείται ότι πληρούται ο όρος του άρθρου 157, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 2454/93 ότι το τέλος ή το δικαίωμα αδείας αφορά τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα, όταν υπάρχει έμμεση σχέση μεταξύ του τέλους ή του δικαιώματος αδείας και των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπως εν προκειμένω, εάν τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα αποτελούν συστατικά του τελικού προϊόντος για το οποίο έχει χορηγηθεί η άδεια;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 7 Φεβρουαρίου 2019 — TV Play Baltic AS κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Υπόθεση C-87/19)

(2019/C 155/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: TV Play Baltic AS

Ανααιρεσίβλητη: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2002/21/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) την έννοια ότι ο όρος «παροχή δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών» δεν περιλαμβάνει δραστηριότητες μεταδόσεως τηλεοπτικών εκπομπών μέσω δορυφορικών δικτύων που ανήκουν σε τρίτους, όπως οι επίμαχες που ασκούνται από την ανααιρεσείουσα;
- 2) Έχει το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/136/EK ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, την έννοια ότι εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρέωση «μεταφοράς σήματος» (για τη μετάδοση εκπομπών τηλεοπτικού καναλιού μέσω δορυφορικών δικτύων ανηκόντων σε τρίτους και την παροχή προσβάσεως τελικών χρηστών στις εν λόγω εκπομπές) σε οικονομικούς φορείς, όπως η ανααιρεσείουσα, οι οποίοι 1) μεταδίδουν εκπομπές τηλεοπτικού καναλιού προστατευόμενου με σύστημα υπό όρους προσβάσεως μέσω δορυφορικών δικτύων ανηκόντων σε τρίτους και, προς τον σκοπό αυτό, λαμβάνουν σήματα τηλεοπτικών προγραμμάτων (καναλιών) που εκπέμπονται κατά τον χρόνο εκείνο, τα μετατρέπουν, τα κωδικοποιούν και τα μεταδίδουν σε τεχνητό δορυφόρο της Γης μέσω του οποίου αναμεταδίδονται στη Γη σε συνεχή ροή, και 2) προσφέρουν πακέτα τηλεοπτικών καναλιών σε πελάτες και, προς τον σκοπό αυτό, παρέχουν πρόσβαση στην εν λόγω τηλεοπτική μετάδοση (ή σε τμήμα αυτής) η οποία προστατεύεται από συσκευές προσβάσεως υπό όρους, έναντι αμοιβής;
- 3) Έχει το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/136, την έννοια ότι, για τους σκοπούς της εφαρμογής της διατάξεως αυτής, δεν θεωρείται σημαντικός ο αριθμός των τελικών χρηστών που χρησιμοποιεί δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών (εν προκειμένω, δορυφορικό δίκτυο εκπομπών) ως κύρια πηγή (κύριο μέσο) λήψεως τηλεοπτικών εκπομπών όταν τα δίκτυα αυτά χρησιμοποιούνται ως κύρια πηγή (κύριο μέσο) μόνον από περίπου το 6 % του συνόλου των τελικών χρηστών (εν προκειμένω, των νοικοκυριών);
- 4) Πρέπει, προκειμένου να αξιολογηθεί αν δικαιολογείται η εφαρμογή του άρθρου 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/136, να ληφθούν υπόψη οι χρήστες διαδικτύου οι οποίοι μπορούν να παρακολουθούν, άνευ ανταλλάγματος, τα επίμαχα τηλεοπτικά προγράμματα (ή τμήμα αυτών) σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο;